

Nr 485.

Av herrar **Dahlgren** och **Jansson** i Örebro, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 221, med förslag till lag angående ändring i lagen den 29 juni 1945 (nr 420) om semester, m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 221 föreslås längre semester för ungdom, som ej fyllt aderton år, samt för arbetare med särskilt pressande eller hälsofarligt arbete.

I båda lagförslagen finnas bestämmelser, som ge möjlighet för arbetsgivaren att uppdelna semestern till två skilda perioder.

Motiveringen för förlängd semester för ungdom är ju bl. a. att ungdomen under sina skolår har långa sommarferier samt att ungdom överhuvud taget har behov av långa ferier under sommarmånaderna, varför en uppdelning av en semester på aderton dagar måste medföra bestämda olägenheter för semestertagaren.

För de arbetstagare, som utföra särskilt pressande eller hälsofarligt arbete, kommer förslaget att betyda en förlängning av semestern från nuvarande tolv dagar till aderton dagars semester, med undantag av arbete, däri arbetstagaren utsatts för röntgenstrålning eller strålning från radioaktivt ämne. I detta senare fall innebär lagförslaget en utvidgning av semestern till trettiosex dagar, allt givetvis under förutsättning att kvalifikationsbestämmelserna uppfyllts.

Vi anse att denna utvidgning av semestern, med ett enda undantag, är så pass begränsad att den enligt vår mening, inte ger plats för någon uppdelning. Semestern skulle på detta sätt förlora mycket av sitt värde, samtidigt som en sådan uppdelning i många fall skulle innebära ökade semesterkostnader.

I förslaget till lag om förlängd semester för vissa arbetstagare med särskilt pressande eller hälsofarligt arbete betraktas arbete som nattarbete endast om minst fyra timmar av arbetstiden infalla mellan klockan 22 och klockan 6.

Denna tidrymd anse vi vara för knappt tilltagen. Det måste anses skäligt att tiden för nattarbete beräknas mellan klockan 21 och klockan 6, en tidrymd som för övrigt även landsorganisationen förordat.

Med hänvisning till vad som anförts föreslås,

att riksdagen måtte för sin del besluta
att giva 12 § i Lag angående ändring i lagen den 29
juni 1945 om semester följande lydelse:

12 §.

Arbetsgivaren äger arbete utförts.
Semestern skall utgå i ett sammanhang, såframt icke överenskommelse om annan ordning träffats med arbetstagaren.

Vad i aderton år.
Semester för svensk hamn;

att giva 1 § i punkt 3 i förslag till lag om förlängd semester för vissa arbetstagare med särskilt pressande eller hälsofarligt arbete följande lydelse:

3) arbete, förlagt så att minst fyra timmar av arbetstiden för dygn infallit mellan klockan 21 och klockan 6;

att slutligen giva 4 § i samma lag följande lydelse:

4 §.

Om semester, som utgår med tillämpning av denna lag, gäller i övrigt vad i lagen om semester är stadgat. Semestern skall utgå i ett sammanhang, såframt icke överenskommelse om annan ordning träffas med arbetstagaren. Överstiger semestertiden aderton dagar, och är ej rätten till sådan längre semester grundad på avtal, är dock arbetsgivaren berättigad att förlägga semestern till två skilda perioder, varav den ena skall utgöra minst aderton dagar.

Stockholm den 30 april 1946.

Gunnar Dahlgren.

Erik Jansson.